

A dojo szabályainak kommentárjai

1987. február 3., kedd, 7 óra

Már kezdve a Ju Undo Shikit fogom kommentálni, a zazen gyakorlásra szánt űj űpűlet szabályait, az űj dűzsdzű szabályait.

Ez egy nagyon rövid, hűsz cikkelybűl űllű szűveg. Dűgen mester űrta. Amikor Dűgen visszajűtt Kű-nűjbű, visszatű a Kennin-dzsi templomba. Ott elkeserűtette űt a szerzetesek viselkedűse. Azt mondja: űEgyűrtelmű, hogy a buddhizmus elfajzűlben van. Amikor visszatűtem a Kennin-dzside, a szerzetesek műr csak a kűnyelműkre koncentrűltek. Mindegyiknek lakozott bűtorok voltak a szobűjűban, mindegyik szerette a szűp ruhűkat űs kincseket gyűjtűtt. Rűjadűsul csak vilűgi űs lűha dolgokrű beszűlgettek.ű

Dűgen elment űs egy műsik templomban, Kűsű-dzsiben telepedett le. Temploma mindenki szűműra nyitva űllt, nem csak a szerzetesek, a fűfoglalkozűsű buddhistűk, hanem a laikusok szűműra is. Bűr tanűtűsa szigorű volt, sokan kűrűgyűltek, hogy gyakoroljűk az autentikus Utat. Kűsű-dzsi tűl szűkkű vűlt. űj űpűletet, űj dűzsdzűt kellett Dűgen szerzetes volt, nem pedig űpű-tűsz. Nem szeretett űpű-tkezni, ezűrt azt mondta:

űNapjainkban a legtűbb ember azt gondolja, hogy a templomok űpű-tűse az űt terjedűsűnek jele. Ez teljesen tűve. Semmilyen templom, műg ha aranybű is űpűlt, sem lehet eszkűz a felűbredűsűnkre. Persze a lűitogatűk űreznű valamit, egy kedvezű lűgkűrt. De ez nem vonatkozik a szerzetesekre. Emiűkeznűnk kell Buddha szavaira, űs viskűkban vagy a fűk alatt kell zazent gyakorolnunk. A buddhizmus akkor fog igazűn elterjedni. De most űpű-tenem kell egy dűzsdzűt, űs minden energiűmat arra fordűtom, hogy mecűnűsokat talűljk, akik pűntz fognak adni, bűr tudom, hogy ennek semmi kűze a buddhizmus terjesztűsűhez. Nincs sok tanűtvűnyom, űs sok dolgom van. Rengeteg idűt elvesztegetek. Csak abban a reműnyben űpű-tem ezt a dűzsdzűt, hogy segű-tem az illűziűban lűvű embereket, űs lű a mai gyakorlűk tudjanak zazent űlni. Műg ha a tervem nem is valűsul meg, akkor sem leszek elkeseredve. Műg ha csak egy egyszerű oszlopot sikerűl is felűllű-tanom, leszűrmazottaimra marad befejezetlen reműnyem hegye, űs ami kűsűbb fog tűrtűnni, az nem az űn dolgom.ű

Amikor a dűzsdzű elkűszűlt, az avatűs napjűn Dűgen azt mondta: űVilűgosan belűttam, hogy a szemeim vű-zsintések, űs az orrom fűggűleges. űeres kűzzel jűttem vissza Japűnba, bűrmifűle szűtrűk nűlkűl, űs se tudok a buddhizmusrű.ű

Ekkor űrta meg a Ju Undo Shikit, a gyakorlűs szabályait az űj űpűletben, az űj dűzsdzűban.